

οὐ οὔτε τρία ἤλλαξεν ἡ παρούσα κυβέρνησις, συντελεῖ ὥστε τὰ πάντα νὰ ναυαγῶσι. Νὰ τὴν ἀναλάβῃ τὴν ἐπίβλεψιν τῶν κάρρων ἡ ἀστυνομία; Ὁ ὀργανισμὸς τῆς εἶνε τότε πλημμελής, ὥστε τὰ πράγματα θ' ἀποβοῦν χειρότερα. Θὰ εὑρεθῇ ἴσως ἓνας φιλότιμος ὑπαστυνόμος, ὁ ὁποῖος κάτι θὰ κάμῃ, ἀλλὰ θὰ εὑρεθῶν πλείοτεροι ἀφιλότιμοι οἵτινες δὲν θὰ κάμουν τίποτε. Ἡ ἀστυνομία σύγκειται ἐξ ὀργάνων· ἀλλ' ἡ ἐκλογή καὶ ἡ μισθοδοσία αὐτῶν γίνεται τοιαύτη ὥστε ὀργανὰ δὲν ὑπάρχουν. Εἰς παλινῶντος ἐκλογεὺς παρουσιάζεται εἰς τὸν βουλευτὴν του· θέλω, κύριε βουλευτά, θέσιν· πεινῶ, ὁ βουλευτὴς· ἓνα μπιλετάκι εἰς τὸν Κοσσονάκον· νὰ τὸν κάμῃ κλητῆρα· τακτικὸν ἢ ἐκτακτον. Ἰδοὺ πῶς στρατολογοῦνται τὰ ὄργανα· πῶς δὲ μισθοδοτοῦνται; Μὲ τὸν μισθὸν ποῦ πέρνουν δεκαετῆ παιδιὰ εἰς τὰ ἐργαστάσια τοῦ Πειραιῶς. Μπορεῖτε νὰ ἔχητε ἀστυνομίαν οὕτω πως; Ὁ κ. Τρικούπης εἶπε τοῦλάχιστον ν' ἀφήσῃ κανὲν ἔγχος τῆς διαβάσεώς του; Νὰ κάμῃ ἐγγλέζικην ἀστυνομίαν εἰς τὴν πρωτεύουσαν; Οὔτε ἐτόλμῃσεν, οὔτε ἐσκέφθη. Ἐχομεν οὕτω πως ἓνα σιδηρὸν κύκλον καταχρήσεων, ὅστις ὀνομάζεται ἑλληνικὴ διοίκισις, ἐντεταλμένη νὰ φθέρῃ τὰ πάντα. Ἐν τὸς τοῦ κύκλου αὐτοῦ οὐδὲν ὑγιὲς δύναται νὰ μείνῃ· πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ἢ δημοσία υἱεῖα.

Ἀποροῦμεν μὲ τὸν κ. Νομάρχην πῶς δὲν ἐπρότεινε τὸ δραστικώτερον μέσον, πρὸς κατάργησιν τῶν δύο τρίτων τῶν μισθολογικῶν ἀναθυμιάσεων: τοῦτέστι κινητῶν ἀποπάτους οὐς ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἴσως ἴδῃνατο νὰ ἔχη. Ἐν Γερμανίᾳ, παρρηθεῖ εἰς φίλος εὐφωῶς, ὅτι λαμβάνων καθάρσιον δὲν ἔχει ἀνάγκην νὰ κλεισθῆς εἰς τὸ σπήτι σου, διότι σὲ κάθε δέκα βήματα θ' ἀπαντήσῃς καὶ ἓνα κινητὸν ἀπόπατον. Τὸ σύστημα τοῦτο τῶν κινητῶν ἀποπάτων μετὰ τῆς καταναγκαστικῆς δι' ἐρμητικῶς κεκλεισμένων κιβωτίων κενώσεως τῶν βόθρων καὶ διὰ ποινικῆς μέχρι Μεδρσεῖ καὶ Κόκλα καταδιώξεως παντὸς Διλητηραστοῦ, δι' ὀλιγίστων δαπανῶν θὰ ἔλυε τὸ ἥμισυ τοῦ προβλήματος τῆς Δημοσίας Ἑυγείας. Τὸ ἄλλο ἥμισυ θὰ ἔλυεν ἡ παραδοχὴ τοῦ συστήματος διατηρήσεως τῶν ὁδῶν, περὶ οὗ ἐς ἄλλοτε.

Καλιεδάν

ΧΡΟΝΙΚΑ

Λοιπὸν πρόκειται πάλιν νὰ προσκινήσῃ ἡ Ἑλλάς διὰ τοῦ Βασιλέως ἢ τῆς Βασιλίσσης τὸν Λευκὸν Τσάρον παρισταμένη εἰς τοὺς ἐν Κεττίγνη γάμους καὶ ποιούσα τρόπον τινα ἐπίδειξιν κατὰ τῆς αὐστρογερμανικῆς συμμαχίας! Καὶ ὁ Τρικούπης βασιλεὺς, ἀλλὰ καὶ ὁ Βασιλεὺς πρωθυπουργός!

Ἡ τελευταία ἐν Ἰσλ συνέντευξις τῶν αὐτοκρατόρων Αὐστρίας καὶ Γερμανίας ἐθώλωσε πάλιν τὰ πολιτικά· καὶ φαίνεται πλέον ἡ αὐστρογερμανικὴ αὐτὴ συμμαχία στορεομένη κατὰ τῆς Ρωσίας, ἥς τὰ ἄγρια πανσλαβιστικὰ ἔνστικτα ἐξέχυθησαν καὶ αὐθὶς διὰ στόματος τοῦ στρατηγοῦ Γούρκου, τοῦ νέου γενικοῦ διοικητοῦ τῆς Πολωνίας, διαδεχθέντος φαίνεται ὅλον τὸ πνεῦμα τῆς γενναίου Σκουπελέφ. Ἐν τινὶ προπόσει ἦν ἕκαμεν ὁ Ρῶσος στρατηγὸς προσεκάλεσε τοὺς Πολωνοὺς, εἰς ὧν τὴν διοίκισιν ἐτάχθη, νὰ παραιτηθῶσι τῶν πατριωτικῶν ὀνειρῶν των καὶ νὰ ὑποταχθῶσιν εἰς τὸ δίκαιον τοῦ Σλαβισμού. «**Ὁ σλαβισμὸς πρέπει νὰ νικήσῃ καὶ θὰ νικήσῃ**»· διὰ τοῦ δόγματος αὐτοῦ κατέπαυσε τὸν λόγον του, δόγματος ὅπερ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς σφοδρὰ στρατιωτικὴ ἀπάντησις εἰς τὰς ἐν Ἰσλ συνεντεύ-

ξεις τῶν δύο αὐτοκρατόρων καὶ τὰς ἐν Γαστῶν μεταξὺ Καλινόυ καὶ Βίσμαρκ. Τοιοῦτοτρόπως ἡ Πολωνία ἐκδικεῖται τὰς καταστροφὰς τῆς, γενομένη πάλιν τὸ Μῆλον τῆς Ἐριδος καὶ περὶ ἑαυτὴν ἔχουσα τρεῖς μνηστῆρας, τὴν Ρωσίαν, τὴν Γερμανίαν, τὴν Αὐστροουγγαρίαν. Ἡ δύναμις ἥτις τὴν κατέβαλε ἤδη διὰ τοῦ Γούρκου τὴν περιποιεῖται· αἱ δύο σύμμαχοι Γερμανία καὶ Αὐστροουγγαρία τὴν ἀντιπεριποιούνται. Τὰ δὲ ἀνατολικά θολοῦνται καὶ ἡ χερσόνησος τοῦ Αἴμου διατελεῖ εἰς πλήρη ταραχήν.

Ἡ Σερβία ἔχει θυέλλας· τὸ Μαυροβούνιον προπαρασκευάζεται· ἡ Βουλγαρία ταρασσεται· ἡ Ρουμανία κατασκευάζει ὀνειρα ἐπὶ ὀνειρῶν· καὶ μόνον ἡ Ἑλλάς κοιμάται, καὶ μόνος ὁ κ. Τρικούπης ἐχρηγορεῖ, πῶς νὰ πνίξῃ τοὺς ἐχθροὺς του, ὅχι τοὺς Τούρκους ἢ τοὺς Σλάβους, ἀλλὰ τοὺς Ἑλληνας ἐχθροὺς του.

Τὸ ὑγειονομικὸν συμβούλιον Κωνσταντινουπόλεως, ἐθεώρησε τὴν Σμύρνην ἀλύμαντον καὶ ἤρε τὴν καθάρσιν. Οὔτω πως πρέπει νὰ κηρυχθῇ ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπόπτος, ἀν θέλῃ ὁ κ. ὑπουργός νὰ διατηρήσῃ τὴν αὐστηρὴν λογικὴν τῶν καθάρσεων.

Σήμερον ἀναχωρεῖ εἰς Μέγαρον ὁ ἕτερος τῶν δύο ὑποψηφίων διὰ τὴν διαταχθεῖσαν συμπληρωτικὴν ἐκλογὴν ὁ κ. Ν. Φιλάρετος, δικηγόρος, ἐκ τῶν διαπρεπεστέρων συμπολιτῶν μας, εὐτυχήσας νὰ συνδεθῇ μετὰ τῆς οἰκογενείας Δελιγεώργη, οὗ τὰς πολιτικὰς ἀρχὰς θ' ἀκολούθησεν ὑπηρετῶν τὴν πατρίδα του, δι' ἣ καὶ ἀπὸ τοῦδε λίαν προσφιλῆς καὶ δημοτικώτατος εἰς τοὺς Μεγαρίτας, λατρεύοντος, ὡς γνωστὸν, τὸν μεταστάντα μέγαν πολιτικὸν μας, καὶ τώρα βεβαίως τιμῆσοντος διὰ τῆς λευκῆς αὐτῶν ψήφου τὸν συνδέσαντα τὴν τύχην καὶ τ' ὄνομά του μετὰ τῆς κορωνίδος τῶν ἀθίδων θυγατρὸς ἐκείνου. Εὐχόμεθα ἀπὸ καρδίας ἐπιτυχίαν εἰς τὸν κ. Φιλάρετον, παρέχοντα ὅλας τὰς ἐγγυήσεις ἐντίμου καὶ φιλοπάτριδος πολιτεύσεως.

Ἐκ Βονίτης μᾶς γράφουν ὅτι ἡ Ἑψ. Πύλη διὰ Σουλτανικοῦ Ἰραδὲ ἐπέβαλεν εἰς τὰς ἀρχὰς Πρεβέζης τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσαγωγῆς ἑλληνικῶν ἐφημερίδων.

Οἱ πλοῖους τῶν ἐν Σμύρνη δικηγόρων ἀπεφάνθησαν ὑπὲρ τοῦ δικαστοῦ τοῦ αὐτόθι προξενείου μας· ἡ δὲ κυβέρνησις ἔχει φαίνεται καλλίστας πληροφορίας περὶ τῆς ἐντιμότητος καὶ ἀκεραιότητος αὐτοῦ· ἡμεῖς μὴ εἰδότες, δὲν ἀποφαινόμεθα.

Κατὰ τὴν 11 ὥραν τοῦ μεσονυκτίου τῆς χθὲς ὁ σιδηρόδρομος Ἀθηνῶν—Πειραιῶς κατεπλάκωσεν ἀτυχῆ στρατιώτην τοῦ 14ου τάγματος εἰς τὴν θέσιν Καραϊσκάκην. Ἀγνοοῦμεν πῶς συνέβη τὸ φρικτὸν αὐτὸ δυστύχημα.

Εἰς τὰ περιβόλια τοῦ Μιχαὴλ Βόδα καὶ τῆς Κασίδας·ρίπτονται τεθνεῶτες σκύλοι, ἐλεύθερα, σάνα ἦσαν στὸ σπήτι τους.

Οἱ Ἑβραῖοι τὴν παθαίνουν παντοῦ. Ἐν Πέστη τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα μίαν ὀλόκληρον νύκτα οἱ Ἑβραῖοι κατεδιώκοντο ὡς σκύλοι λυσσῶντες. Μὲ τοὺς Ἑβραϊοδιώκτας ἀνακατεῦνται πολὺ εὐκόλα καὶ οἱ λωποδύται τοῦ Κοσσονάκου.

Ἐμοπλάται και παράθυρα ἐθραύσθησαν, κεφαλαί και ἐμπορικά παρεβιάσθησαν, αἵματα και τάλλα ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους. Ἀφορμὴ τοῦ διωγμοῦ ὑπῆρξε τὸ ἀποτέλεσμα μιᾶς περιφροῦς δίκης Ἑβραίων κατηγορηθέντων ἐπὶ ἀπαγωγῇ χριστιανόπαιδος και ἀθωωθέντων. Εἰς τὸ ξενοδοχεῖον ὅπου εἶχε καταφύγει ἡ οἰκογένεια τῶν ἀθωωθέντων συνῆλθον περὶ τοῦς χιλίους περίπου ἀντισημίτας, Ἑβραιοφάγους και ἐκεῖθεν ἤρχισε τὸ κακόν. Κυρίως τὸ κέντρον τῶν ἐνεργειῶν περικυριζέτο εἰς τὴν ὑαλοκλασίαν. Ἐπειτα ὁμως και καρέλαι, και τραπέζια, και πιάτα, και μπουτίλιες, και βαρέλια ζύθου ἐχύθησαν εἰς τοὺς δρόμους και ἀφού ἐκαμαν Γῆν Μεδιάν, τὸ ξενοδοχεῖον, ἐκαμαν τὰ ἴδια εἰς ἐβραϊκά καφενεῖα και ἐβραϊκά ἐμπορικά, ἕως ὅτου περὶ τὸ μεσονύκτιον φθάσα στρατιωτικὴ δύναμις διέλυσε τὰ πλήθη.

Ἐχομεν ὑποψιν τὸ δεύτερον τεῦχος τῆς Ἑφημερίδος τῆς Ἑταιρείας τῆς Ὑγιεινῆς τὴν ὁποῖαν ἐκδίδουσιν οἱ γνωστοὶ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ ἐπιστημονικῇ ἰκανότητι κ. Ἀναστασιάδης, Γ. Βάφας, Α. Δαμβέργης, Πατρίκιος, Ράλλης και Χασιώτης. Καὶ τὸ παρὸν τεῦχος δικαιοῦναι διὰ τὸ ποικίλον και πλήρες και λυσιτελές και μεθοδικὸν τῆς ὕλης, ἐπιμελέστατα μεμερισμένης και συντεταγμένης κατὰ τὴν εἰδικότητα ἐκάστου. Οὕτω ὁ κ. Μακκῆς μᾶς παρέχει τὴν ἀρχὴν ἀρθρου «Περὶ τῆς ἀπὸ τῆς χολέρας προφυλάξεως καθόλου και ἰδία περὶ τῶν ἐν Ἀθήναις ληπτέων μέτρων», ὁ κ. Πιλάσιος «Περὶ τῶν διαφόρων χρωμάτων τῶν παρατηρουμένων εἰς τὰς ζωϊκὰς θρεπτικὰς οὐσίας κατὰ τὴν ἐπιθεώρησιν αὐτῶν» δι' ὧν ὀδηγοῦμεθα εἰς τὴν γνῶσιν τῆς καλῆς ἢ κακῆς καταστάσεως τοῦ κρέατος, ὁ κ. Βάφας «Πληροφορίας, ἀφορώσας εἰς τὴν δημοσίαν ὑγιεινὴν», και ἄλλοι ἄλλα, ὡς «Περὶ τῆς ὀρθῆς γραφῆς ὑπὸ ἔποψιν ὑγιεινῆς», «Πραφυλακτικὰ κατὰ τῆς λύσεως και τοῦ τύφου», «Εἰδήσεις περὶ χολέρας». Εἶνε περιττόν, νομίζομεν, νὰ ἐπαναλάβωμεν

τί ἀξίζει ἐν τοιοῦτον περιοδικὸν δημοσίευμα, ἀπορρέον ἐκ τοῦ πρακτικωτέρου και εὐεργετικωτέρου διὰ τὴν χώραν μας σωματείου, ὅποιον εἶναι ἡ Ἑταιρεία τῆς Ὑγιεινῆς.

Ἐσαύτως ἐξεδόθησαν και τὰ δύο τελευταῖα τοῦ Ἰουλίου φυλλάδια τοῦ ἱατρικοῦ περιοδικοῦ **Γαληνός**, τοῦ ἐκδιδόμενου ὑπὸ τῶν κκ. Γεωργαντᾶ, Μακκῆ, και Δελλαπόρτα. Περιέχουσιν, ἐκτὸς ἄλλων, τὴν Ἐκθεσιν τῆς ἐπὶ τοῦ Συμβουλιδείου ἀγωνοῦ τοῦ 1883 ἐπιτροπῆς ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Βάφα, και ἀξιολογὸν ἱατροφιλοσοφικὴν μελέτην τοῦ ἀρτι ἀναγορευθέντος διδάκτορος τῆς ἱατρικῆς νέου κ. Χρήστου Π. Τοπάλη, πολὺ περιεργὸν και ἀξιολογῶς γεγραμμένον ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἱστορία τῶν δηλητηρίων και δηλητηριάσεων ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων μέχρι τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων».

Ἰάν εὐχαριστῶς ἀναγγέλλομεν ὅτι ὁ ἐν Βιέννῃ ἀσθενήσας φίλος ἱατρός Χρῆστος Γ. Ράλλης ἀνέρωσε ἐντελῶς.

— Τὸ δε παρὰ τινων ἐφημερίδων γραφέν ὅτι ὁ νεκρὸς τοῦ ἐκεῖ ἀποβιώσαντος σεβαστοῦ καθηγητοῦ Γ. Ράλλη κομισθῆσεται τὸ προσεχὲς σάββατον ἐνταῦθα δὲν εἶναι καθ' ὅλα ἀκριθές. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι ἐπετραπῆ τῇ ἐταιρείᾳ Λούδ νὰ μεταφέρῃ τὸν νεκρὸν και κατὰ πάντα πιθανότητα κομισθῆσεται οὗτος περὶ τὰ μέσα τῆς ἐλευσομένης ἐβδομάδος (πιθανότερον τὴν τετάρτην) ὅποτε ὀρισθῆσονται και τὰ τῆς κηδείας. Πλὴν τῶν συγγενῶν πλείστοι φίλοι τῆς πολυτίμου οἰκογενείας προτίθενται νὰ κατέλθωσιν εἰς Πειραιᾶ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν τοῦ νεκροῦ συμμεριζόμενοι τὸ ἄλγος τῆς πενθοῦσης οἰκογενείας.

— Ἀφίκετο ἐκ Τρικιάλων και ἀνεχώρησε χθὲς εἰς Κωνσταντινούπολιν δι' ὑποθέσεις του, ὁ εὐπαίδευτος δικηγόρος κ. Σπ. Γεωργόπουλος.

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 536.)

Ἀνθρώπος πρὸ ὀλίγου ἴστατο ὄρθιος ἐπὶ τοῦ τείχους τοῦ λειμῶνος. Μάρτυς ἀόρατος και ἀφανὸς εἶχε παραστῆ εἰς τὴν σκηνὴν. Παρῆκολούθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν τὴν ἀμαξάν, ἥτις ἐφευγε διὰ τῆς ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, παρασυρθεῖσα ὑπὸ τοῦ μανιώδους καλπᾶσματος τῶν ἵππων. Ὅτε δὲ ἐξηφανίσθη, ὕψωσε τὴν κεφαλὴν και ἐψιθύρισε :

— Ἡ ὑπόθεσις περιπλέκεται.

Ἐπειτα πηδήσας ἐντὸς τοῦ λειμῶνος και διὰ ταχέως βήματος διευθύνθη εἰς τὸν πύργον.

Ἡ βαρόνη ἀφού ὠμίλησεν ἰκανῶς μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιστάτου και δεχθεῖσα τοὺς μισθωτὰς τῆς ἐδωκεν ἐκάστῳ τὰς ὀδηγίας τῆς, ἐσπευσε ν' ἀνέλθῃ παρὰ τῇ θυγατρὶ τῆς, εἰς τὴν ὁποῖαν ἤθελε ν' ἀναγγεῖλῃ τὴν προσεχῆ ἀναχώρησίν των ἐκ Βακουῦ. Μὴ εὐροῦσα δὲ τὴν Ἐρριέττην εἰς τὸν θά-

λαμὸν τῆς, κατέβη και ἠρώτησε τοὺς ὑπηρετάς ἐὰν ἐγνώριζον ποῦ ἦτο ἡ θυγάτηρ τῆς. Εἰς ἐξ αὐτῶν εἶπε :

— Ὅα ἦνε εἰς τὸν λειμῶνα.

Ὅπου και μετέβη, λεγούσα καθ' ἑαυτὴν ὅτι ἡ Ἐρριέττην θὰ ἐκπλαγῆ μανθάνουσα τὴν τῆς μητρὸς αὐτῆς ἀπόφασιν. Προχωρήσασα τριάκοντα βήματα ἐφώνησεν :

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

Εἰς τὴν φωνὴν τῆς μόνον ἡ ἡχώ τοῦ δάσους ἀπήντησεν ἀνέμμενον ὀλίγον και ἐφώνησεν ἐκ νέου.

— Ἐρριέττη, Ἐρριέττη!

— Καλέ 'ς τὸ πύργον θὰ εἶναι, ἐσκέφθη, και ἐράπη τὴν πρὸς τὸν πύργον ἀγούσαν. Ἐκ νέου ἐρωτηθέντες οἱ ὑπηρεταὶ ἀπήντησαν ὅτι αὐτὴ δὲν ἐπανῆλθε.

— Παράδοξον! εἶπεν ἡ βαρόνη, ἥτις ἠρξάτο ἀνησηγοῦσα Παρῆλθε μία ὥρα ἀφ' ἧς στιγμῆς ἐξῆλθε. . . . Ποῦ εἶναι, Θεέ μου; Ποῦ λοιπὸν ὑπῆγε; Ταχέως, ταχέως νὰ σπεύσωσι πανταχοῦ πρὸς ἀναζήτησίν τῆς.

Ἐνῶ οἱ ὑπηρεταὶ ἠτοιμάζοντο νὰ τρέξουν καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ὁ θαλαμηπόλος τοῦ βαρόνου, ὅστις ἤκουσε τὴν διαταγὴν τῆς βαρόνης, ἐνεφανίσθη.

— Ἀνοφελές νὰ ζητῆτε τὴν δεσποινίδα Ἐρριέττην, εἶπε διὰ φωνῆς βραδείας και σοβαρᾶς, δὲν θὰ τὴν εὕρητε.

— Τί! εἶπεν ἡ βαρόνη, ὠχραίασασα φρικτωδῶς. τί θέλετε νὰ εἶπετε;